

25 de Novembre, dia Internacional de la No Violència contra les Dones i Nenes

Roda de premsa:

dimarts dia 20 de novembre a Ca la Dona (carrer Ripoll, 25, de Barcelona), a les 12h del migdia

Dones lliures en països lliures

Un any més, el 25 de novembre tornem a commemorar el Dia Internacional de la No Violència contra les Dones i les Nenes. Aquesta data va quedar fixada l'any 1981, quan la Primera Trobada de les Feministes Llatinoamericanes i del Carib la van proposar en memòria de les germanes Mirabal, lluitadores per la llibertat i assassinades per la dictadura de Trujillo a la República Dominicana. S'ha anat consolidant com a una data central dels diferents feminismes i moviments de dones del nostre país, al voltant de la qual s'organitzen nombrosos actes i iniciatives feministes.

És per això que no entenem que es convoquin eleccions en un dia tan assenyalat. I ho entenem encara menys si pensem en l'abast de la violència masclista, fenomen que travessa tota la nostra societat i que, per tant, és un assumpte de caràcter estructural que ha d'implicar tota la ciutadania i els poders públics. És una manca de responsabilitat enviar missatges que minimitzen o redueixen la violència masclista a l'àmbit domèstic, relegant de nou aquesta problemàtica a l'àmbit privat.

El 25 de novembre és un dia per a recordar totes les dones que han estat assassinades en aquests degoteig constant any rere any, i totes les dones que actualment estan patint violència. És un dia de denúncia i de sensibilització, és un dia de lluita per la nostra llibertat i el nostre dret a viure sense violències. També és un dia d'esperança i de solidaritats entre totes les dones del món que dia rere dia patim violències que limiten la nostra llibertat i el nostre dret a la felicitat, violències que poden venir del nostre entorn familiar, de persones desconegudes o de les pròpies institucions.

I és per tot això que considerem que tenim raons suficients per a mantenir la crida a la manifestació el 25 de novembre, a la qual convidem totes les dones i tota la societat, a les 18h a Canaletes per anar plegades a la Plaça Sant Jaume.

Volem denunciar que, des de la nostra experiència, cada cop es fa més palès que les dones en situació de violència masclista són pitjor ateses, que hi ha una disminució alarmant de recursos públics i els que aconsegueixen mantenir-se estan saturats, que la Llei dels drets de les dones contra la violència masclista corre el perill de quedar reduïda a una mera carcassa de propaganda, ja sigui per buidar-la dels recursos necessaris o per buidar-la dels continguts feministes aportats per molts grups de dones.

Actualment ens trobem amb la reacció de la dreta conservadora i amb la crisi: reacció de la dreta política i social, dels grups vinculats a la jerarquia catòlica contra els avenços de les dones i contra els postulats feministes en el dret a decidir i d'altres. En el tema de les violències masclistes, la reacció elabora un discurs que presenta les dones com a excessivament protegides i no sempre creïbles i els homes com a indefensos i aquest discurs es va filtrant en el teixit social i entre els professionals: qüestions com la demanda de custòdia compartida, les contradenúncies dels agressors quan veuen que seran denunciats, o algunes de les sentències clarament desfavorables a les dones són exemples d'aquesta influència. Les dones denuncien menys perquè quan entren en la roda judicial són elles les monitoritzades i les avaluades, sembla que per una bona part del nostre sistema judicial sigui més important que una dona pugui haver fet una denúncia falsa que el que un home sigui un maltractador. Així mateix, els abusos als fills i filles d'aquestes dones sovint no són tinguts en compte, com si fos més important el manteniment de l'estructura de la família patriarcal que la protecció de les persones més vulnerables a patir violència.

La crisi és feta servir com a excusa per a desmantellar allò públic, els drets socials, els drets econòmics i la democràcia, per a desmuntar les nostres vides. Sabem que els efectes que provoca aquest ferotge atac a la sostenibilitat d'una vida digna per a la gran majoria de les persones es resolen a les llars, és a dir, recauen sobre les dones que suporten una enorme càrrega de treball de cura. No estem en condicions de quantificar els efectes que causen el fet de no arribar a final de mes, la por a perdre la casa, un desnonament o haver de viure en una habitació tota una família, en termes d'augment de la violència contra les dones i les nenes i nens. El que sí sabem és que fa molt més difícil la vida de moltíssimes dones i que amb la justificació de la crisi s'estan retallant recursos previstos per la llei, recursos en atenció, recursos jurídics, recursos socials, desfent el que amb les nostres mobilitzacions havíem aconseguit.

Ni l'onada de conservadorisme, amb el seu discurs familista que ens vol tancades a casa, que desacredita les dones i reforça els maltractadors, ni les polítiques d'austeritat que redueixen a cendra els drets i la possibilitat de viure amb dignitat ens poden fer callar. Ens seguim organitzant i seguim lluitant per a defensar allò que som

dones lliures en països lliures

Xarxa de Dones Feministes contra les violències

Ca la Dona. Novembre de 2012

prouagressionsalesdones@gmail.com